

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/85077>

Please be advised that this information was generated on 2019-04-24 and may be subject to change.

Privacygedragscode financiële instellingen 2010

prof. mr. J.M.A. Berkvens

Historie

In april 2010 verklaarde het College bescherming persoonsgegevens (Cbp) dat de nieuwe privacygedragscode financiële instellingen een juiste uitwerking vormt van wettelijke privacyregels.¹ Diverse gedragscodes zagen al eerder het licht. Op 1 juli 1989 trad de eerste privacygedragscode van de banken in werking.² Deze gedragscode anticipeerde op de inwerkingtreding van art. 15 van de Wet persoonsregistraties (Wpr) van 28 december 1988.³ Deze gedragscode is nooit formeel goedgekeurd door de voorganger van het Cbp, de Registratiekamer. Dat gebeurde wel met een tweede versie van de gedragscode, die in oktober 1995 voor een periode van 3 jaar werd goedgekeurd door de Registratiekamer.⁴ De geldigheid van de goedkeuring van de gedragscode bedroeg 3 jaar vanwege het feit dat de Wet persoonsregistraties in de loop van 1998 vervangen zou moeten zijn door de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp).⁵ In februari 1998 volgden de verzekeraars.⁶ De structuur van de gedragscode van de verzekeraars anticipeerde al op de Europese privacyrichtlijn.⁷ Omdat de invoering van de Wbp was vertraagd werd de geldigheid van deze gedragscode eveneens bepaald op 3 jaar. De gedragscodes waren conform de eis van de Wpr tot stand gekomen in overleg met consumentenorganisaties die werden vertegenwoordigd door de Stichting waakzaamheid persoonsregistratie.⁸ Met de zegen van het Cbp besloten banken en verzekeraars na de invoering van de Wbp hun voorgenomen nieuwe gedragscodes te integreren tot één gedragscode verwerking persoonsgegevens financiële instellingen.⁹ Anders dan onder de Wpr was in de Wbp de eis van overleg met consumentenorganisaties komen te vervallen. De nieuwe gedragscode 2003 van de samenwerkende banken en verzekeraars werd op 27 januari 2003 door het Cbp goedgekeurd voor een periode van 5 jaar.¹⁰ De gedragscode gold (nog) niet voor de zorgverzekeraars. Die haakten op een later tijdstip aan met een apart addendum.¹¹ De goedkeuring voor de zorgverzekeraars liep tot en met 4 februari 2008, dezelfde datum als al gold voor de banken en de verzekeraars.¹² Na het verlopen van de goedkeuring van deze gedragscode werd overleg gevoerd met het Cbp over de vervanging ervan. De gedragscode 2003 werd niet meer verlengd omdat onder meer ontwikkelingen in technologie, wetgeving en jurisprudentie diverse aanpassingen wenselijk maakten. Ook waren er veranderingen in de behandeling van privacygeschillen. De Geschillencommissie Bankzaken van de Stichting Geschillencommissies voor Consumentenzaken was opgevolgd door het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (KIFID). Het Reglement KIFID is inmiddels ingericht op de behandeling van privacygeschillen (hierop wordt nog terug gekomen).¹³

Reikwijdte gedragscode

Alle hiervoor genoemde gedragscodes hadden en hebben uitsluitend betrekking op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de klantrelatie. De gedragscodes betroffen/betreffen dus niet de verwerking van personeelsgegevens en de verwerking van gegevens in incidentenregisters.¹⁴ Op de verwerking van personeelsgegevens waren/zijn geen aanvullende regels van toepassing. Voor de verwerking van gegevens in zogenaamde incidentenregisters bestaan sinds de invoering van de Wbp aparte afspraken met het Cbp. Deze afspraken staan in het zogenaamde *EVA-protocol*, dat bij de behandeling van het thema incidentenregisters kort wordt besproken.

* Jan Berkvens is hoogleraar Informatica en Recht aan de Radboud Universiteit Nijmegen en adjunct directeur Juridische Zaken bij Rabobank Nederland.

1. *Stcrt.* 26 april 2010.
2. Voor een beschrijving zie Berkvens, 'De privacygedragscode voor het bankwezen', *Bank- en effectenbedrijf* 1989/4, p. 21-25.
3. *Stb.* 1988, nr. 655.
4. *Stcrt.* 25 oktober 1995.
5. *Stb.* 2000, nr. 302.
6. Goedkeuring op 23 februari 1998.
7. Richtlijn 95/46EG, *PbEG* L 281 van 23/11/1995 p. 0031 - 0050
8. Over de totstandkoming van deze gedragscode zie: G. Overkleef-Verburg, *De Wet persoonsregistraties, Norm, toepassing en evaluatie* (diss.), Zwolle, W.E.J. Tjeenk Willink, 1995, p. 247-323; J. Berkvens, 'Privacy, zelfregulering en bankwezen', bijdrage aan het themanummer 'Zelfregulering en de Wet persoonsregistraties' van de Stichting Waakzaamheid Persoonsregistratie; *Privacy en Registratie*, 1994, nr. 2/3, p. 24 t/m 28.
9. Mede naar aanleiding van het onderzoek van de Registratiekamer naar financiële conglomeraten. 'Bankverzekeraars en privacy, gegevensverwerking in financiële conglomeraten', Buitenhuis, van Campen, van Helden en de Vries, *Achtergrondstudies en verkenningen*, nr. 20, Registratiekamer, Den Haag 2000.
10. *Stcrt.* 4 februari 2003.
11. Goedkeuring op 27 april 2006.
12. Op grond van artikel 7 van de Regeling zorgverzekering (nr. Z/VV-2611957) dienden de zorgverzekeraars ten behoeve van hun fraudebestrijdingsactiviteiten aangesloten te zijn bij een goedgekeurde gedragscode.
13. Art. 25 lid 1 Wbp stelt kwaliteitseisen aan een geschillenregeling die is opgenomen in een gedragscode.
14. Gedragscode 2010 art. 3 lid 2 sub 2.

Relatieve betekenis gedragscode

Gedragscodes zijn bedoeld als een disciplinerende vorm van zelfregulering. Ze zijn tevens een vorm van voorlichting richting publiek en richting binnen de sector werkzame personen. Ze geven sectoren de mogelijkheid om met name op sectorspecifieke onderwerpen een interpretatie te geven over de wijze waarop de wet wordt toegepast. Voor financiële instellingen ligt het voor de hand aandacht te besteden aan onderwerpen als bijvoorbeeld risico-acceptatie bij verzekeringen, gegevensverwerking in het kader van het betalingsverkeer, voicelogging, cameratoezicht, criminaliteitsbestrijding, wettelijke informatieverplichtingen en groepswijze verwerkingen. Acceptatie door de toezichthouder van een dergelijke gedragscode betekent dat naar de mening van de toezichthouder de verwerking in overeenstemming is met de toepasselijke regelgeving.¹⁵ Dat geeft een vermoeden van rechtmatigheid ten aanzien van gedragscodeconform handelen. De rechter is echter niet automatisch aan een dergelijke gedragscode gebonden. De toezichthouder bezit immers geen wetgevende bevoegdheden. De Wet persoonsregistraties bevatte daarover een expliciete bepaling.¹⁶ Die is in de Wbp overigens niet meer teruggekomen.

Inhoud gedragscode

Algemeen

Hierna wordt een overzicht gegeven van een aantal belangrijke thema's die in de gedragscode aan de orde komen. Daarbij wordt tevens ingegaan op een aantal aanpassingen ten opzichte van de in 2003 goedgekeurde gedragscode.

Doelomschrijving

Evenals in de eerdere gedragscodes bestaat de kern uit de doelomschrijving van verwerkingen binnen de financiële sector. Deze doelomschrijving staat in de aanhef van art. 5 lid 1 sub 1 van de gedragscode. Doel van de verwerking is een efficiënte en effectieve bedrijfsvoering. Daartoe worden de in de onderdelen *a t/m f* beschreven activiteiten uitgevoerd. Onderdeel *f* is nieuw. Het verduidelijkt de grondslag voor bij voorbeeld verwerkingen in het kader van de afwikkeling van problematische geworden klantrelaties.

5.1.1 Verwerking van Persoonsgegevens door Financiële instellingen vindt plaats, met inachtneming van de beginselen voor Verwerking van Persoonsgegevens ten behoeve van een efficiënte en effectieve bedrijfsvoering, in het bijzonder in het kader van het uitvoeren van de volgende activiteiten:

- a. het beoordelen en accepteren van een Cliënt, het aangaan en uitvoeren van overeenkomsten met een Cliënt en het afwikkelen van het betalingsverkeer;
- b. het verrichten van analyses van Persoonsgegevens ten behoeve van statistische en wetenschappelijke doeleinden;
- c. het uitvoeren van (gerichte) marketingactiviteiten teneinde een relatie met een Betrokkene tot stand te brengen en/of met een Cliënt in stand te houden dan wel uit te breiden;
- d. het waarborgen van de veiligheid en integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van (pogingen tot) (strafbare of laakbare) gedragingen gericht tegen de branche waar een Financiële instelling deel van uitmaakt, de Groep waartoe een Financiële instelling behoort, de Financiële instelling zelf, haar

- e. het voldoen aan wettelijke verplichtingen;
- f. het beheren van de relatie met de Cliënt.

Verenigbaarheidsprincipe

Verwerkingen dienen verenigbaar te zijn met het doel waarvoor de gegevens zijn verzameld. In de toelichting op de gedragscode wordt het verenigbaarheidsprincipe aan de hand van voorbeelden nader uitgewerkt. Zo mogen in sommige gevallen betaalopdrachtgegevens worden gebruikt voor marktwerking. Dat geldt echter niet voor de inhoud van het mededelingenveld bij een betaalopdracht.

Archiefbestemming

Nieuw is de bepaling waarin wordt uitgewerkt dat persoonsgegevens kunnen worden uitgefaseerd naar een archiefbestemming, waar ze onder meer bewaard kunnen blijven ten behoeve van het behandelen van geschillen.¹⁷ Dat betekent bijvoorbeeld dat als er geen noodzaak meer bestaat om gegevens voor het primaire doel te bewaren ze niet met een hoeven te worden vernietigd. Maar de consequentie van het archief-regime is dat toegang en gebruik beperkt moeten worden.

Informatieplicht

In art. 4 lid 9 wordt aandacht besteed aan de informatieplicht. Conform art. 33 Wbp wordt gewezen op de noodzaak nadere informatie aan de klant te verstrekken indien dat nodig is uit oogpunt van het waarborgen van een behoorlijke en zorgvuldige verwerking van persoonsgegevens. Op basis van art. 33 Wbp stelde het Cbp zich in 2007 op het standpunt dat banken de klant moesten informeren over de mogelijkheid dat de Amerikaanse autoriteiten toegang hadden tot gegevens betreffende het Europese betalingsverkeer (de zogenaamde Swift-affaire).¹⁸ Dat gebeurde in eerste instantie door middel van een dagbladadvertentie van de Nederlandse Vereniging van Banken.¹⁹ Daarnaast is inmiddels ook in de Algemene bankvoorwaarden 2009 (Abv2009) aandacht aan dit fenomeen besteed.²⁰

Marktonderzoek

In de artikelen 5 lid 3 en 5 lid 4 wordt het strikte onderscheid uit de gedragscode 2003 tussen marktonderzoek en marktwerking gehandhaafd. Analyses ten behoeve van de vaststelling van profielen worden beschouwd als verwerkingen

15. Art. 25 lid 1 Wbp: de gedragscode vormt een juiste uitwerking van de wet (...).

16. Art. 15 lid 6 Wpr.

17. Gedragscode financiële instellingen, art. 4 lid 6 sub 1.

18. Zie mijn bijdrage in *FR* 2010, nr. 4.

19. Persbericht d.d. 17 april 2007 van NVB inzake Swift.

20. De laatste zin van art. 10 Abv 2009 luidt: Persoonsgegevens kunnen ook worden uitgewisseld met derden die de bank inschakelt bij haar bedrijfsvoering of de uitvoering van bankdiensten. Dit kan, onder meer in het kader van het betalingsverkeer, doorgifte meebrengen aan derden in landen die niet hetzelfde beschermingsniveau kennen als Nederland. Persoonsgegevens kunnen zowel tijdens als na de verwerking voorwerp zijn van onderzoek door bevoegde nationale autoriteiten van de landen waar dergelijke gegevens zich vanwege het verwerkingsproces bevinden.

gen voor statistische en wetenschappelijke doeleinden. Benadering van klanten valt onder marktwerking.

Marketing

Ten aanzien van direct marketing wordt benadrukt dat binnen groepen van financiële ondernemingen gegevens tussen de onderdelen kunnen worden uitgewisseld.²¹ Zie ook art. 10, eerste volzin van de Abv 2009.²² Ook wordt aangegeven dat gegevens uit het betalingsverkeer kunnen worden gebruikt voor marketingdoeleinden.²³ Deze bepaling sluit aan bij een eerder advies van de Registratiekamer.²⁴

Betalingsverkeer

In art. 5 lid 2 sub 3 is een uitspraak van het Cbp over het betalingsverkeer verwerkt.²⁵ In het kader van het betalingsverkeer kunnen persoonsgegevens worden uitgewisseld met bij het betalingsverkeer betrokken partijen.²⁶

Incidentenregisters

Nieuw in de gedragscode is het onderscheid dat wordt gemaakt tussen de gebeurtenissenadministratie van een financiële instelling en het incidentenregister van de instelling.

- Art. 5 lid 5 gaat in op de verwerking van gegevens door financiële instellingen ten behoeve van de veiligheid en integriteit van de financiële sector. Deze gegevens kunnen apart worden opgeslagen in een zogenaamde *gebeurtenissenadministratie* die wordt gehouden door een veiligheidsafdeling of een vergelijkbare afdeling. Voor zover de *gebeurtenissenadministratie* strafrechtelijke gegevens bevat mogen die uitsluitend binnen de financiële instelling of de groep waartoe de financiële instelling behoort worden gebruikt. Als het voornemen bestaat de strafrechtelijke gegevens te delen met andere financiële instellingen, worden ze overgebracht naar het *incidentenregister* van de financiële instelling. Verwerkingen van gegevens in de *gebeurtenissenadministratie* vallen onder de gedragscode. Als ze worden opgenomen in het *incidentenregister* van de financiële instelling gaan ze vallen onder het regime van het eerder genoemde EVA-protocol.
- Het vigerende EVA-protocol is als bijlage B bij de gedragscode opgenomen (*ter informatie*) en maakt geen deel uit van deze gedragscode (evenmin van gedragscode 2003).²⁷ Omdat financiële instellingen structureel in het kader van de criminaliteitsbestrijding onderling strafrechtelijke gegevens kunnen uitwisselen uit hun incidentenregisters stelt de Wbp als eis dat door het Cbp daar een voorafgaand onderzoek naar wordt ingesteld.²⁸ Op verzoek van de financiële instellingen stelde het Cbp in het verleden een voorafgaand onderzoek in naar het branchewaarschuwingssysteem van de financiële instellingen (EVA-systeem). Op 31 juli 2002 werd een verklaring van rechtmatigheid afgegeven voor het gebruik van het EVA-systeem volgens de voorwaarden van het EVA-protocol.²⁹ Deze verklaring werd naderhand opnieuw bekrachtigd op 4 oktober 2004 bij de toetreding van de Stichting fraudeloket hypotheek.³⁰ Het huidige EVA-protocol wordt thans herzien.

Wettelijke informatieplichten

Art. 5 lid 6 is geheel gemoderniseerd en geeft een overigens niet uitputtend overzicht van allerlei wetgeving die financiële instellingen verplicht om gegevens vast te leggen of te verstrekken. Daarbij wordt ook de uitleg die het Cbp geeft aan die wetgeving meegenomen.³¹ Gegevensverstrekkingen op basis van de Algemene wet bestuursrecht en diverse sociale zekerheidswetten worden niet genoemd.

Medische gegevens

Nieuw in de gedragscode is de uitgebreide regeling van art. 6 voor de verwerking van gegevens omtrent de gezondheid. Met name in het kader van de verzekeringsovereenkomst worden gegevens omtrent de gezondheid verwerkt. De medisch adviseur speelt daarbij een belangrijke rol. In art. 6 lid 8 sub 1 is een bepaling opgenomen die het mogelijk maakt dat klanten zelf verzoeken om gezondheidsgegevens vast te leggen. Bijvoorbeeld in het kader van een verzoek aan de bank om bij medische calamiteiten bepaalde beheersmaatregelen te nemen.

Inzage en correctie

Met betrekking tot de rechten van kennisneming en correctie leunt de gedragscode sterk op de teksten van de Wbp.³² In de toelichting op de gedragscode wordt aangegeven dat de ontwikkelingen in de jurisprudentie nauwlettend worden gevolgd. De Dexiazaken hebben enige helderheid gebracht ten aanzien van de uitleg van het inzagerecht, maar diverse on-

-
21. Concernstructuur Postbank. 20 maart 2003, z2002-0881, opgenomen in *Uitsprakenbundel Wet bescherming persoonsgegevens*, van Dijk e.a. (red.), Den Haag, SDU 2009. Zie nr. 9.8.
 22. Artikel 10 eerste volzin van Abv 2009 luidt: 'De bank mag persoonsgegevens van de cliënt en van diens vertegenwoordigers, alsmede gegevens met betrekking tot door de cliënt afgenomen producten en diensten, verwerken met inachtneming van de geldende wet- en regelgeving en de bank bindende gedragscodes en deze binnen de groep waartoe de bank behoort uitwisselen voor het beheer van de relatie met de cliënt, ter voorkoming en bestrijding van criminaliteit en voor commerciële doeleinden.'
 23. Art. 5 lid 4 sub 4.
 24. Advies van de Registratiekamer van 26 april 2000, Z 1999-1114.
 25. Uitspraak Cbp nr. z2004-1666 van 23 december 2004, opgenomen in *Uitsprakenbundel Wet bescherming persoonsgegevens*, van Dijk e.a. (red.), Den Haag, SDU 2009. Zie nr. 8.30.
 26. Zie ook art. 71c sub a van het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft.
 27. Tekst gepubliceerd op www.nvb.nl.
 28. Art. 31 Wbp juncto art. 22 lid 4 sub c Wbp.
 29. Goedkeuring EVA-protocol, Cbp, 31 juli 2002 z2002-0495.
 30. Aansluiting Stichting Fraudebestrijding Hypotheken bij zwarte lijst financiële instellingen, Cbp, 4 oktober 2004, z2004-0135
 31. Bijvoorbeeld inzake het vastleggen van een kopie van het paspoort in de bankadministratie. Uitspraak Cbp nr. z2006-01407 van 25 januari 2007, opgenomen in *Uitsprakenbundel Wet bescherming persoonsgegevens*, van Dijk e.a. (red.), Den Haag, SDU 2009. Zie nr. 8.41.
 32. Gedragscode financiële instellingen, art. 7.1.

derwerpen zijn nog steeds niet geheel uitgekristalliseerd.³³ Zie ook hierna de aanvullende eisen bij inzage in cameraregistries en voicelogging onder *camera en voicelogging*.

Email en bel-me-niet

In art. 7 lid 2 is de aanpassing van art. 11 lid 7 van de Telecommunicatiewet verwerkt. Het betreft onder meer de gebruikmaking van telefoon, e-mail en sms ten behoeve van de commerciële benadering van klanten. Tevens wordt het gebruik van cookies³⁴ behandeld.

Camera en voicelogging

De art. 8 lid 4 t/m 8 lid 6 behandelen de vastlegging van gegevens op moderne informatiedragers. Klanten kunnen inzage vragen in de over hun persoon vastgelegde gegevens. De gedragscode bepaalt dat de financiële instelling bij een inzageverzoek kan vragen om een nadere opgave van dag, tijdstip en (indien van toepassing) de contactpersoon. De bepaling inzake de informatieplicht bij voicelogging van art. 8 lid 5 sub 2 uit de gedragscode 2003 is vervallen. In plaats daarvan wordt in de toelichting verwezen naar bekendmaking via productvoorwaarden en Gedragscode.³⁵ Opgemerkt kan worden dat uit art. 33 van de Wbp voortvloeit dat een financiële instelling voorafgaand aan het verkrijgen van gegevens van de cliënt aan die cliënt meedeelt wie zij is en waarvoor de gegevens zijn bestemd. De mededelingsplicht is niet kanaalafhankelijk geformuleerd. Er hoeft dus niet te worden meegedeeld hoe en waar de gegevens worden vastgelegd (bijvoorbeeld in een notitie, op de harde schijf van een computer of in de vorm van een geluidsopname).

Uitzonderingen

Art. 9 behandelt een aantal voor de financiële sector specifieke situaties waarin uitzonderingen kunnen worden gemaakt op doelbindingsbeginsel, transparantiebeginsel en rechten van betrokkenen. Het gaat om een precisering van art. 43 sub e van de Wbp. Dit artikel geeft aan dat er omstandigheden kunnen zijn waarin niet verwacht kan worden dat klanten worden ingelicht over een verwerking of klanten volledige inzage in hun gegevens wordt verschaft. Genoemd worden de belangen bij fusies en overnames en er wordt onder meer aangesloten bij een uitspraak van de rechtbank in Den Haag die de 'ongestoorde gedachtewisseling' binnen een onderneming aanmerkt als één van de rechten en vrijheden bedoeld in art. 43 sub e Wbp.³⁶

Compliance

Art. 10 van de Wbp verplicht financiële instellingen er een stelsel van zelfevaluatie op na te houden ter bevordering van de naleving van de gedragscode.

Geschillenregeling

Art. 11 van de gedragscode bevat een voorziening voor privacygeschillen. Het KIFID wordt aangewezen als behandelaar van privacygeschillen. Dat vereiste een aanpassing van reglementen van KIFID omdat die gericht zijn op klagers die en consument en klant zijn. Ook kleinzakelijke klanten en niet-klanten kunnen immers partij zijn in een privacy-geschil.³⁷ En bij de verwerking van gegevens over incidenten kan ook sprake zijn van niet-klanten. Om die reden zijn de KIFID reglementen uitgebreid met specifieke bepalingen over privacy-geschillen.³⁸ De geschillenregeling uit de gedragscode loopt samen met bepalingen in de Wbp over bemiddeling door het Cbp en toegang door 'betrokkenen'³⁹ tot de verzoekschriftenprocedure van de Wbp.⁴⁰ De toelichting

op de gedragscode gaat nader in op deze samenloop perikelen. Doel is te voorkomen dat klanten door verkeerde keuzes hun rechten verspelen.

Goedkeuring

De gedragscode is voor goedkeuring aan het Cbp voorgelegd.⁴¹ Conform de procedure van afdeling 3.4 van de Awb heeft het Cbp haar voornemen tot goedkeuring gepubliceerd in de Staatscourant. Voor het eerst in de geschiedenis van de goedkeuringsprocedure van een privacygedragscode werd door enkele belanghebbenden gebruik gemaakt van de mogelijkheid een zienswijze in te dienen. Die zienswijzen hadden betrekking op de bepalingen in de gedragscode over het inzage-recht en de verwerking van medische gegevens. Naar aanleiding van de opmerkingen zijn enkele aanpassingen aangebracht waarna op 13 april 2010 het Cbp de goedkeurende verklaring heeft afgegeven.⁴²

33. *LJN AZ4663*, Hoge Raad, R06/045HR d.d. 29-06-2007 (Dexia-1); *LJN AZ4664*, Hoge Raad, R06/046HR d.d. 29-06-2007 (Dexia-2); zie ook uitspraak Cbp inzake Dexia: 3 september 2004 z2003-1617; zie ook mijn bijdrage aan *FR* 2009, nr. 19: De beperkingen van het inzage-recht.
34. Dat zijn kleine tekstbestandjes die door een website automatisch aangeboden worden aan de browser van een bezoeker. Ze dienen onder andere om de website beter te laten werken door informatie te verzamelen over het surfgedrag van bezoekers van de website.
35. Artikel 11 van de Abv 2009 luidt: 'De bank mag binnen de grenzen van de toepasselijke wet- en regelgeving (beeld- en geluid-)opnamen maken ten behoeve van doeleinden als een goede bedrijfsvoering, bewijslevering, criminaliteitsbestrijding en kwaliteitsbewaking. Als de cliënt nakoming door de bank verlangt van een verplichting tot afgifte van een kopie of transcriptie van een opname, moet hij eerst de relevante specificaties opgeven zoals de relevante datum, tijdstip en locatie.'
36. Rb. 's-Gravenhage, 27 december 2005, nr. AWB 0515365 WPD. opgenomen in *Uitsprakenbundel Wet bescherming persoonsgegevens*, van Dijk e.a. (red.), Den Haag, SDU 2009. Zie nr. 43.2.
37. De Wbp geldt ook voor de verwerking van gegevens van kleine ondernemers.
38. KIFID is ook bevoegd om kennis te nemen over geschillen over 0900-nummers: op grond van de Telecommunicatiewet moeten gebruikers (dus ook banken) van 0900-nummers aangesloten zijn bij een onafhankelijke geschillenregeling. Zie Wet tot wijziging van artikel I, onderdeel L, van de Telecommunicatiewet van 17 februari 2007, *Stb.* 158; wijzigingsbesluit Bude van 2 april 2008, *Stb.* 119; in werking bij besluit van 18 juni 2009, *Stb.* 261.
39. Als bedoeld in art. 1 sub f Wbp.
40. Art. 47 Wbp.
41. Verklaring conform art. 25 lid 1 Wbp dat de gedragscode een juiste uitwerking vormt van de Wbp en andere wettelijke bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens.
42. *Stcr.* 26 april 2010.

Toekomstige ontwikkelingen

Op dit moment ligt er een voorstel in de Tweede Kamer tot aanpassing van de Wbp (Actalwet⁴³). Doordat de Actalwet op de lijst van controversiële voorstellen is geplaatst, is enige vertraging in de behandeling opgetreden. Het wetsvoorstel brengt onder meer wijziging aan in de procedure voor het aanvragen van een exportvergunning voor persoonsgegevens. Daarnaast komt ook de algemene evaluatie van de Wbp er aan. En er wordt door het Ministerie van Economische zaken een aanpassing van de Telecommunicatiewet voorbereid.⁴⁴ Hierin worden onder meer commerciële telefoongesprekken aan extra restricties onderworpen en wordt het bestaande cookie-regime aangescherpt. Deze ontwikkelingen zullen ook invloed hebben op de gedragscode van de financiële instellingen.

-
43. Wijziging van de Wet bescherming persoonsgegevens in verband met de vermindering van administratieve lasten en nalevingskosten, wijzigingen teneinde wetstechnische gebreken te herstellen en enige andere wijzigingen, *Kamerstukken II* 2009/10, 31 841.
 44. Ter uitvoering van richtlijn 2009/136/EG van 25/9/2009 tot aanpassing van enkele richtlijnen, *PbEG* L337 van 18/12/2009.